

Šiame numeryje
skaitykite

2 psl.

Visi sūnūs — jaunieji
ūkininkai

3 psl.

Didžiausia vertybė —
žmogiškumas

Vieninteliai belikę
„ulyčioje“

4-6 psl.

Jiems kovas — neeilinių
gimtadienių mėnuo

5 psl.

Įsikūrė tėviškeje

Vietoj miežių lauko —
erdvi sodyba

„Žemaitijos pieno“
produktams — net
aštuoni apdovanojimai
per dieną

7 psl.

Dėl 2 procentų pajamų
mokesčio sumos

„Žemaitijos pieno“
įmonė visuomet atvira
jauniems talentams

8 psl.

„Žemaitijos pieno“
valdyba sveikina

Leidžia
Lietuvos
pieno ūkių
asociacija
kartą per mėnesį,
nuo 1995.09.23.

Pienininkystė

Garbingas darbas — pats pelningiausias užsiėmimas žmogui

2017 03 24, Nr.3 (233)

*Mieli akcininkai, bendradarbiai,
pieno ūkių šeimininkai ir visi žemdirbiai,*

Šv.Velykos — tai prisikėlimo, pavasario pergalės ir šviesos šventė. Bundanti gamta skatina mus atsinaujinti, tikėti gerumu bei skleisti viltį. Tegul šviesi šios šventės nuotaika aplanko kiekvienus namus. Išgirskime ir padrąsinkime vieni kitus. Vertinkime tai, ką turime. Mylėkime ir puoselėkime savo kraštą. Būkime tvirti bei susitelkę. Iš pavasario pasisemkime naujų jėgų.

Tegul tradiciniais raštais išmarginti, visomis pavasario spalvomis suspindę margučiai papuošia Jūsų namus.

Šilto pavasario ir džiaugsmingų šventų Velykų!

„Žemaitijos pieno“ valdyba

Mielieji,

Su šventomis Velykomis, su pavasario ir atgimimo švente!

Tegul Velykų rytas kiekvienam tampa įkvėpimo, naujos vilties ir stiprybės simboliu. Iš bundančios gamtos, paukščių čiulbėjimo pasisemkime meilės, džiaugsmo, optimizmo.

Vertinkime ir saugokime tai, ką šiandien turime ir dėl ko stengiamės kiekvieną dieną. Meile ir dėmesiu apgaubkime mums brangius žmones. Tegul lietuviškas Velykų margutis būna pats gražiausias ir stipriausias.

Šviesių Jums šventų Velykų!

Lietuvos pieno ūkių asociacijos valdyba

SVEIKINAME

geriausius vasario mėnesio ūkininkus pagal
pieno kokybę ir produktyvumą:

Pirmoje grupėje

Algimantas Jakas — Jomantų k., Pajūrio sen., Šilalės r.
(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno).
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per vasario mėnesį — 8 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus — 5728 kg

Antroje grupėje

Juozas Preibys — Dvaralių k., Imbarės sen., Kretingos r.
(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno).
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per vasario mėnesį — 13 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus — 5374 kg

Trečioje grupėje

Vaclovas Jasas — Piktaičių k., Juknaičių sen., Šilutės r.
(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno).
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per vasario mėnesį — 10 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus — 6273 kg

Ketvirtoje grupėje

Arūnas Rašinskas — Negėrų k., Upynos sen., Šilalės r.
(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno).
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per vasario mėnesį — 14 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus — 5360 kg

Penktoje grupėje

Nijolė Kononovienė — Didžiųjų Mostaičių k., Kulių sen., Plungės r.
(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno).
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per vasario mėnesį — 17 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus — 6970 kg

Geriausio ekologiško pieno gamintojas

Snieguolė Baranauskienė — Brazdeikių k., Ryškėnų sen., Telšių r.
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per vasario mėnesį — 12 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2016 metus — 5256 kg

Apie pieno sektoriaus būklę Europoje ir Lietuvoje

Eil. Nr.	ES valstybė narė	PVM tarifai		Baziniai pieno rodikliai		Vidutiniškai nupirkta pieno iš vienos karvės per metus (kg/metai)	Karvių skaičius tūkstančiais vienetų
		pieno produktams (%)	perkamam žaliaviniam pienui (%)	Riebumas (proc.)	Baltymingumas (proc.)		
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Estija	20	20	4,20	3,35	8639	91
2	Italija (*standartinis 10%, o 8,8% kompensuoja valstybė)	4	*1,2	4,20	3,40	5555	2057
3	Jungtinė Karalystė	0	0	4,20	3,40	8059	1918
4	Latvija	21	21	4,00	3,20	6006	162
5	Lietuva	21	21	3,40	3,00	5773	301
6	Lenkija	5 ir 8	5	4,00	3,20	6202	2134
7	Nyderlandai (Olandija)	6	6	4,20	3,40	7764	1717
8	Prancūzija	5,5	5,5	4,20	3,20	7061	3661
9	Vokietija	7	7	4,00	3,40	7625	4285

Visi sūnūs — jaunieji ūkininkai

Šilalės rajone, netoli Pajūralio, yra Sauslaukio kaimas. Pasak vietinių gyventojų, ši vietovė tokį savo vardą dažnai pateisina — gretimais Pajūralyje ir Kvėdarnoje lyja, o Sauslaukyje — tarsi nematoma riba užbrėžta — nė lašo. Tačiau šio kaimo į jokių kitą nekeistų čia įsikūrusi Baulbių šeimyna — tėvai ir vaikai.

Algirdas Dačkevičius

Peržengus namų slenkstį, pasitiko vyriausias Baulbių sūnūs Andrius. „Viršinėlo nėra namuose, bet tuoj mes jį surasime“, — sėsdamas prie kompiuterio ir ekrane klajodamas po trejetą fermų, kur įrengtos vaizdo kameros, šypsodamasis kalbėjo sūnūs. Škart „viršinėlo“ — Baulbių šeimos galva Jonas — buvo išvykęs kitur, bet greitai „pagautas“ mobiliuoju telefonu.

Kol tėvas parsirado, šnekos su Andriumi, o vėliau ir dviem jo jaunesniais broliais Valdu ir Egidijumi buvo iki valiai. Nuo pat pokalbio pradžios jautėsi, jog šiame ūkyje dirbama susikoncentravus į pagrindinį tikslą — efektyviai ūkininkaujant, gauti kuo didesnį pelną. „Kol ūkininkai nesuvoks, kad jų veikla

brolis Valdas. Kiek ilgiau teko palaukti jaunėliui Egidijui, bet jis už vyriausiąjį jaunesnis penkeriais metais — tad ūkio šeimininku tapo 2015 metais. Visi broliai — jaunieji ūkininkai — pasuko į mėsinių gyvulininkystę, o tėvai karvučių neišsižadą. „Ypač jas myli mama. Karvutė — jai tikras Dievo kūrinys“, — kalbėjo Andrius. Mama jam pritarė, prisimindama jog juodmargės mokėjo melžti nuo mažumės — gal nuo 10 metų. Ji labiausiai džiaugiasi tradicinėmis lietuviškosiomis juodmargėmis, kurios nėra tokios opios, kaip užsienietiški veislių ir daug atsparesnės ligoms. Vieną iš užsieninių karvių veislių ji pavadino labai vaizdžiai, sulygindama su kristoline taure, vadinas, ūkininkai reikia būti ypatingai atidžiam, kad gyvuliui prieš įprastinių sąlygų ko nors neatstiktų.

Darbšti Baulbių šeimyna prie sodybos simbolio — ąžuolo meškos.

tuoliams — Vida ir Jonas Baulbiai buvo pakviesti į geriausių ir „Žemaitijos pienui“ lojaliausių ūkininkų šventę Klaipėdoje. Dar ir dabar saugo nuotrauką, kurioje su tuo kietais kartu jamžinti su „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadovybine Danute Jokubauskiene.

Simboliška, bet pas Malūno gatvėje įsikūrusius ūkininkus, kur sodybos kieme stūkso malūnas, dar vieną malūną, tik suvenyrinį, rasiame ir trobos viduje. Tai prizas 2013-ųjų „Metų ūkio“ konkurso antrosios vietos laimėtojams — Vidai ir Jonui Baulbiams.

Prakalbus apie laimėjimus, saviškių prizų parodė ir sūnūs Andrius. Pasirodo, jis net trejetą metų iš eilės — 2011, 2012 ir 2013 — buvo nugalimas tarp Lietuvos artojų, o 2015-aisiais pelnė antrąją vietą. Atkaklus žemaitis 2014 metais Lietuvai atstovavo artojų varžybose Prancūzijoje, kur tarp debutantų buvo pripažintas geriausiu, o bendroje įskaitoje turėjo tenkiptis aukštą 20-ąją vietą.

Žinoma, tokiam dideliame tėvų ir sūnų ūkyje, kuris driekiasi

priklausančiose valdose Šilalės ir Rietavo savivaldybėse pagerino žemę, ją melioruojant, kalkinant rūgščias dirvas, rekonstruojant drenažo rinktuvus, melioracijos griovius ir t.t.

Darbščios rankos ir išmanios galvos visuomet daro stebuklus. Buvęs ūkio vadovų namas, kur dabar įsikūrę Baulbiai, po rekonstrukcijos neatpažįstamai pasikeitė, tapo erdvas ir jaukus. Jis iš naujo atgimė, kibus į statybas visai šeimai ir talkinant kaimynams. Ir trejetas fermų visiškai perstatytos nuo pat pamatų savo jėgomis, dvi rekonstruotos, — iš viso ūkyje yra penkios fermos. O naujausia 2016-aisiais pastatyta per dvejetą mėnesių. „Turime inžinerinį mastymą, todėl parengiame projektą, išsiaiškiname visą statybų technologiją — ir pirmyn“, — entuziastingai pasakojo Andrius. Filmuotoje medžiagoje buvo smagu žiūrėti, kaip šauniai dirba broliai. Nesunku įsivaizduoti darbų spartą, kai per dieną pavykdavo išbetonuoti 500-600 kv.m fermos grindinio.

Pagirtina vyriausiojo brolio Andrius savybė — neužsidaryti tarp savo ūkio sienų, o nuolat siekti naujų, viskuo domėtis ir tobulėti. Neveltui jis priklauso Lietuvos mėsinių galvijų augintojų ir gerintojų asociacijai ir yra vienas iš šios asociacijos lyderių bei ekspertų mūsų šalyje. Jis, kaip Lietuvos atstovas, net dvejetą kartų per metus vyksta į Briuselį, kur aptariamoms mėsinių galvijų auginimo aktualijoms Europos Sąjungoje. Iš čia, matyt, ir jo pažangus mastymas, jog ūkininkams, norint labiau laimėti, reikia kooperuotis ir tapti patrauklesniems europinėms rinkoms. Deja, daugelį tokių žingsnių žengti pristabdo nepatiklumas ir provincialumas. „Šią problemą, matyt, galės išspręsti tik ateinant nauja karta“, — įsitikinęs Andrius.

Jo šiuolaikišką mastymą pastebėjo ir televizijos laida „AuGink savo kraštą“. Andrius, jo žmona Monika, beje, turinti net trejetą profesijų, o dabar auginanti sūnelį Beną, parodyti šioje laidoje kaip tikri mūsų krašto patriotai. Jų ekologinis ūkis prisideda prie mūsų visų sveiko gyvenimo puoselėjimo, vadinas, ir savo krašto vystymo ir ekonominio stiprinimo.

Pasak ūkio šeimininkų, sumanus ūkininkavimas ir naši moderni technika, kuria visiškai apsirūpinta, leidžia žengti į priekį. „Ar įmanoma būtų su senąja technika vien pašarų: apie 2000 tonų žolės masės, apie 600-800 tonų kukurūzų silos, apie 2000 tonų šieno ir šiaudų pagaminti?“ — retoriškai klausė Andrius.

O ar yra kada atsikvėpti šeimai? Žinoma! Tėvas mėgsta slidinėti. Išbandė slidinėjimo trasas Italijoje, Austrijoje, o šiemet į Ukrainą buvo nuvykęs. Turi ir aistra skraidyti — yra įsigijęs ultralengvąjį lėktuvėlį.

Sūnūs irgi patinka aktyvus gyvenimo būdas. Vyresnysis mėgsta ant slidžių atsistoti, o ir autosportas — prie širdies. Valdo hobis — dviračiai motociklai ir ekstremalus sportas, nuo brolio nenori atsilikti ir jaunėlis Egidijus, skriejantis keturračiu motociklu. O visa šeima, stojus šiltiems orams, gali pasilepinti sėdusi į nuosavą pramoginį laivą, kuris nulakina į Nidą ar Juodkrantę. Kartais ir netoliese Pajūralio tekanti Jūros upė praverčia — nemažai smagių nuotykių patiriama ja plaukiant baidarėmis.

Atsiveikindamas Jonas Baulbys pasakė: „Vaikai kol kas nenori važiuoti užsienį lenkti nugarų, jie susiejo savo gyvenimą su kaimu ir jame mato perspektyvą. Su jais dirbti galima, tik nereikia trukdyti“.

Prizai — už sumanumą, atkaklumą ir darbštumą.

kaimė — pienininkystė, mėsinių galvijų auginimas ar grūdinininkystė — pagrindinis verslas, tol nieko gero nebūna“, — įsitikinęs Andrius. Daug kam judėti į priekį trukdo pasenusi mąstysena, baimė pamatuotai surizikuoti, siekiant geresnio rezultato. Tėvai Jonas ir Vida Baulbiai, matyt, nuo pradžių buvo perspektyviai mąstantys žmonės, nors ypatingų mokslų neragavę — baigę tuometį Pajūrio žemės ūkio technikumą. Jonas dirbo vairuotoju, o Vida — Pajūralio tarybinio ūkio karvių komplekse melžėja. Abu — vietiniai, o tėviškės netoliese: žmonos — už kilometrą, o vyro — už dvejetą nuo dabartinės sodybos.

Subyrėjus tuometiniam tarybiniam ūkiui, o vėliau — ir bendrovei, Baulbiai 1992 metais pradėjo savarankiškai ūkininkauti. Kadangi visą laiką vertėsi ūkiškai, laikė gyvulių, tai palengva nutarė pasukti į gyvulininkystės verslą. Trejetas sūnų irgi nuo mažumės kibo tėvams į pagalbą. Iš pradžių dalyvauta SAPARD paramos programoje, o vėliau — 2004-2006 metais — Žemės ūkio valdų modernizavimo programoje. Ūkyje atsirado pirmasis vakarietiškas traktorius, ruloninis presas, šienapjovė ir kt. Vėliau ūkis dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose, kurios irgi padėjo stotis ant kojų, taip pat ir tolimesniuose Žemės ūkio valdų modernizavimo programose etapuose.

Prieš 10 metų — 2007-aisiais, savo ūkį, kaip jaunas ūkininkas, įregistravo Andrius, po metų — jo

Baulbių karvių bandos pieno kokybė gera, ūkininkai dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje, o už kokybišką pieną gauna piniginių priedų. Svarbu tai, kad tėvų ir vaikų ūkiai — ekologiniai, todėl jiems ir už produkciją mokama daugiau. „Ekologinio pieno kainos stabilumas leidžia efektyviau planuoti pajamas ir išlaidas ūkyje, numatyti perspektyvą. Kai kurie ūkininkai net nustemba, kiek mes gauname už pieno litrą, bet jiems juk niekas nedraudžia irgi pasukti ekologinio ūkininkavimo keliu“, — motyvuotai savo mintis dėstė Andrius.

Jau nuo 2005 metų tėvų, o vėliau ir sūnų ūkiai tękia ekologiską pieną ir mėsą. Žinoma, ekologiniams ūkiams didesni reikalavimai ir darbo daugiau reikia įdėti gaminant ekologiską produkciją, bet yra paskata, nes atlygis už tai didesnis.

Ūkininkavimo privalumas — mišrus ūkis. Pienas suteikia kasdienes būtinas pajamas, nes už jį perdarbėjam moka du kartus per mėnesį, o pinigai už parduotus mėsinius galvijus gaunami kartą ar du per metus. Iš karvės vidutinėškai per metus primelžiama apie 6,5 tonos pieno — ekologiniam ūkiui tai geras rezultatas. Pieno riebumas — 4,3-4,4 proc., baltymingumas — 3,3-3,4 proc. Bandoje vyrauja iki aštuonių laktacijų piendavės.

Šeimininkai pabrėžė, jog jie visą laiką pieną tiekia tik „Žemaitijos pieno“ bendrovei. Žemaitiškas pienas perdarbėjam dėmesingai darb-

Mažasis Benas irgi myli gyvulėlius.

apie 700 ha plote, o fermose — apie 500 gyvulių, praverčia ir samdomi darbuotojai. Ūkininkai už darbštumą gyrė melžėjas Vidą ir Stasę, traktorininką Irmantą.

Bet didžiausią sėkmę lemia šeimos pasiskirstymas pareigomis. „Žinoma, tėvui priklauso bendra ūkio politika, mamai — pienininkystė, o mums, sūnūs — mėsinių gyvulininkystė, visi žemės ūkio darbai. Neatsisakome teikti paslaugas ir kitiems ūkininkams“, — sakė Andrius. Jis — ir projektų rengimo meistras. Andrius užsiminė, jog šeima net savo asociaciją yra įkūrusi, kuri vadinas „Baulbių ūkio melioracijos statinių naudotojų asociacija“. Pagal du laimėtus viešuosius pirkimus, ūkininkai jiems

O iš kur tas vaikūnų „inžinerinis mastymas“? Žinoma, daug ką padiktavo „gyvenimiškieji universitetai“, bet pravertė ir mokslai. Andrius pirmiausia Aleksandro Stulginskio universitete įgijo mechaninės inžinerijos bakalaurą diplomą, o vėliau apgynė ir biomasės inžinieriaus magistro darbą. Jo brolis Valdas Kauno technologijos universitete inžinerijos bakalaurą diplomu irgi nepasitenkino ir baigė mechatronikos inžinerijos magistro studijas. Jaunėlis Egidijus, ne per seniausiai baigęs 12 klasių, pakol kas tenkinasi tobulindamasis įvairiuose seminaruose, susijusių su gyvulininkyste.

Didžiausia vertybė – žmogiškumas

Vilma Čemolonskienė per gyvenimą žengia tvirtai įsitikinus, jog reikia vertinti visus žmones – su jų laimėjimais ir paklydimais. O didžiausias vaistas nuo visų ligų, pasak jos – darbas.

Tai, ko gero, moteriai įskiepijo jos mama Emilija, nuo mažumės atsidūrusi tremtyje. „Tremtyje mirė mama, o mes palikome keturi mažamečiai vaikai“, – prisiminė skaudžią netektį atšiauriame Krasnojarsko krašte Emilija. Ir grįžus į Lietuvą, niekas nelaukė, gerai, kad rūpestingasis dėdė Kazimieras Sabanskis daug pagelbėjo. Jis ir tremties metais pinigais sušėlė, atsiųsdamas jų, kad šeima nusipirktų karvutę ir mažiesiems nereikėtų kęsti bado.

Daug galėtų Emilija papasakoti apie savo vaikystę ir jaunas dienas. Pamena, kad į Lietuvą grįžę kalbėjo rusiškai, bet mokykloje iš jų vaikai nesišaipė, nes juos mokytojai buvo nuteikę, kad tyčiotis iš tremtyje vargusių vaikų nevalia. Jau paauglė Emilija ėjo į kolūkį kiaulių šerti ir labai džiaugėsi gavusi darbo. Vėliau ir laimėjimų patirta: už gerą darbą vyko net į Maskvą, kur dalyvavo tuometėje liaudies pasiekimų parodoje. Bet visur, kur tik bebūtų, pirmiausia į

praktiškąją gyvenimo pusę žvelgė. Pamena, kaip džiaugėsi galėdama nusipirkti lietuvių purvabridžių batų, už kuriuos perpardavinėtojai Lietuvoje ėmė dešimteriopai didesnę kainą. Ir ekskursijų būta ne viena.

Darbstumo pamokų iš savo tėvų sėmėsi ir Vilma. Ji pamena, kad jų rūpesčiai sukosi apie gyvulininkystę: tėvelis buvo pienvežio vairuotojas, o mama darbovosio fermoje. „Dar į mokyklą nėjau, kai atbėgusi pas mamą kolūkio karvutes bandžiau melžti“, – šypsodamasi sako Vilma.

Dabartinę sodybą moteris nusipirko 1995 metais, o po metų kibo į ūkininkavimą. Pirmiausia buvo įregistruotas mamos ūkis. Pradėjo nuo trijų karvūčių, bet kantriai yrėsi į priekį. 2000-aisiais metais Vilma įregistravo savo ūkį ir pradėjo bendradarbiauti su „Žemaitijos pieno“ bendrove. „Tai veikli ir viena iš pirmųjų Radviliškio krašto ūkininkių, patikėjusi žemaičių pieno perdirbimo įmone“, – sako „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Aldona Krikščiūnienė. Karvių bandos pieno kokybė gera, o supratinga ūkininkė dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. Vilma su didžiule pagarba iki šiol kalba apie konsultantą-mokslininką ir praktiką Sigitą Japertą. Pamena ir ūkyje surengtą seminarą, kur labai daug naujovių sužino. „Jo pamokos labai pravertė, o tuomet karvutes, specialistui prižiū-

Vilma Čemolonskienė su 50-uoju gimtadieniu pasveikino (iš dešinės) „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkę Aldoną Krikščiūnienę ir Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorę Justę Grybinaitę.

rint, baigėme melžti apie 23 valandą“, – pasakojo Vilma.

Užtat jis vėliau atvykęs nepabijodavo pienelio įsipilti į kavą, o atsisveikindamas dar paprašydavo į butelaitį įpilti.

Šiuo metu Vilmos karvutės glaudžiasi tolokai – už trijų kilometrų, bet visai šalia sodybos pradėta statyti ferma laukia atgimimo. Vilma puoselėja viltį, kad tas atgimimas turėtų prasidėti su jos dukros Gabijos sugrįžimu į gimtas vietas. Jauni žmonės, bekursiantys šeimą, turėtų ir gyvenamąjį namą rekonstruoti. Nors dukra ergoterapijos specialistė, bet būdama labai jautri, šiuo metu darbuojasi Prancūzijoje.

„Geriau jau savo krašte vargelių vargti, negu svetur, manau, kad ir dukra tai supranta, išgirdusi vidinį tėviškės šauksmą“, – samprotavo mama.

Vilma – iš tų ūkininkių, kuriems norisi veikti ir kuo daugiau sužinoti. Ne kartą ji pati dalyvavo melžėjų varžytuvėse, kur yra pelniusi antrąją vietą.

Su samdomais žmonėmis irgi visuomet suranda bendrą kalbą. „Juk ne vienam darbas praverčia kaip geriausia rehabilitacija“, – šypsodamasi sako kovo pradžioje savo auksinį gimtadienio jubiliejų atšventusi moteris.

Vilma Čemolonskienė su numylėtiniu šuneliu.

Vieninteliai belikę „ulyčioje“

Senais laikais Rokiškio rajono Kirkūnų kaimas buvo labai didelis. Jame gyvenimas tekėjo net 41 sodyboje, o dabar jų belikę tik šešetas. Dabartinis gyvenamasis namas, kur įsikūrę Alė ir Valdas Deksniai, smetoninės Lietuvos laikais stovėjo vadinamojoje ulyčioje – senovinėje kaimo gatvėje, o dabar čia jis – vienintelis.

Kaip papasakojo Alė, namą dar 1919 metais pastatė jos senelis, grįžęs iš Amerikos, kur dirbo garso Fordo automobilių gamykloje. Ir žemės nusipirko, kad galėtų ūkininkauti. Kadangi pastatas buvo gana didelis, tai senelis dalyje jo leido įsikurti pirmajai kaimo mokyklai. Pasak šeiminių, čia mokėsi ir jos mama.

Alė šeimoje augo vienturtė. Nuo mažumės tėvams padėdavo prie visų ūkinių darbų, o suaugusi darbovosiu tuomečiame kolūkyje – kiaulių komplekse. Šaliai tapus nepriklausomai ir gražinus nusavintas žemes, ėmėsi gyventi savarankiškai: iš pradžių augino

kiaules, vėliau karves. Spausdavo sūrius ir juos pardavinėdavo. Buvo sumanysiu ir pomidorus auginti. Daug prakaito išliedavo, kol net trejetą arų užėmusiuose šiltnamiuose juos prinokindavo.

Rimčiau pradėjo ūkininkauti nuo 2003 metų, o po metų aukštaičiai nutarė bendradarbiauti su žemaičiais pieno perdirbėjais – „Žemaitijos pieno“ bendrove. Nenusivylė, nes jau 13 metų bendradarbiauja. Kol sūnus Andrius buvo mažas, sutuoktiniai abu sėsdavo prie traktorių vairo. „Per šienapjūtę, būdavo, vyras šieną presuoja, o aš vynioju į rulonus“, – prisiminė Alė.

Dabar Andrius – visas vyras ir pa-

čios rankos tėvams. Be to, Aleksandro Stulginskio universitete studijuoja mechanikos inžineriją ir ruošiasi tapti jaunuoju ūkininku.

Ūkyje darbuojasi visa šeima sutartinai. Dalyvavo kai kuriose europinėse paramos programose, bet technikos ūkį reikia nuolat atnaujinti. Šeimos vyrai į valias priuošia geros kokybės pašarų – ne tik šienainio, bet ir kukurūzų siloso.

Fermoje – įvairių veislių pienvaivės, o parduodamas pienas geros kokybės – vidutiniškai 4,8 - 4,9 proc. riebumo ir 3,2 - 3,3 baltymingumo. Tuo pasidžiaugė ir „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Aistė Sabaliauskaitė, atvykusi ūkininkę pasveikinti su jos 50-uoju gimtadieniu.

Darbšti šeima už puikų ūkininkavimą pernai pripažinta konkurso „Metų ūkis“ antrosios vietos laimėtoja. Be to, Alė ir Valdas pelnė padėkos raštą už Rokiškio rajo-

Alė Deksnienė su sūnumi Andriumi.

ne surengtame konkurse „Pažangiausi metų ūkiai 2016“ laimėta pirmąją vietą. Ūkininkus už pažangią pienininkystės ūkio plėtrą pagerbė ir tuometė žemės ūkio ministrė Virginija Baltraitienė.

Senutėlis namas tarsi atgimė, kai

prie jo prisilietė darbštaus ir nagingo šeimnininko rankos. „Vyras sugeba visus darbus dirbti“, – gyrė sutuoktinį žmona. Sūnui Andriui irgi medžio darbai patinka. Alė parodė ir patį naujausią bei įspūdingiausią statinį – prie tvenkinio vyro rankomis pastatytą erdvią pirtelę. Skoningai įrengtas ir jos vidus.

Nors laisvo laiko praktiškai nelieka, Alė suranda vieną kitą minutėlę savo pamėgtoms dėlionėms. Yra ko pasukti galvą, kol iš 2000 dalių sudėlioji įstabų paveikslą. Šeimnininkė žada kibiti ir į 4000 dėlionę. O sūnui labiau prie širdies žvejyba – savo tvenkinuke žuvies užtenka.

Sodyboje ošia senelio rankomis sodinti galingi beržai ir šimtmečio vejus atlaikę uosis. Pavasariška ramybe, kol dar į padangę nebuvo pakilę vyturiai, alsavo aplink plytintys laukai. Šią ramybės oazę neužilgo sudrums darbymečio šurmuly.

Pažangaus ūkio šeimnininkai apdovanoti padėkos raštais.

Senutėlis namas atgimė, kai prie jo prisilietė nagingo šeimnininko rankos.

40 metų gimtadienį šventė **Mindaugas Vindžigelskis**, gyvenantis Šilutės rajono Kintų seniūnijos Stankiškės kaime ir **Andrius Griguola**, gyvenantis Rietavo savivaldybėje, Tveruose.

Jie švenčia neeilinį gimtadienį!

Kovo mėnesį neeilinių gimtadienių sukaktis ir jubiliejus šventė devyni ūkininkai, pianą tiekiantys „Žemaitijos pienui“.

50 metų jubiliejai sukako **Nijolei Prišmontienei** iš Plungės rajono Šateikių seniūnijos Narvaišių kaimo, **Alei Deksnienei** iš Rokiškio rajono Kirkūnų kaimo, **Vilmai Čemolonskienei** iš Radviliškio rajono Sidabravo seniūnijos Beinoravos kaimo, **Virginijui Baniui** iš Pagėgių seniūnijos, Panemunės ir **Romui Norkui** iš Plungės rajono Nausodžio seniūnijos Vieštvėnų kaimo. 60 metų sukako Pagėgių savivaldybėje, Vilkyškių se-

niūnijoje, Barzūnų kaime, gyvenančiai **Sigitai Palubeckienei** ir Plungės rajone, Šateikių seniūnijoje, Šateikių kaime, gyvenančiam **Pranui Sausdravui**.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Justė Grybinaitė, vadybininkai Petras Kulvietis, Aldona Kriksčiūnienė, Martinas Markevičius, Aistė Sabaliauskaitė, Karolina Kulvietienė ir Jolanta Lekienė.

Praeities ir dabarties darna istoriniame krašte

Dar sula tebetekėjo iš klevo, kai **Sigita Palubeckienė** iš Vilkyškių seniūnijos Barzūnų kaimo šventė savo gimtadienį. Ir gėlės, nors ir pamerktos, ilgai nevyto, nes šeiminiškė žino, kaip su jomis elgtis.

Ir šiaip gana erdviame vokiečių laikais statytame name gėlių niekuomet netrūksta. Stojus šiltesniems orams, ir aplink sodybą džiugina jų žiedai.

Istorinis namas — Sigitos senelių ir tėvų. Dabar tėvonijoje gyve-

nimas teka dviese — su sutuoktiniu Albinu, irgi kilusiu iš šio krašto. Šeima užaugino trejetą dukterų. Matyt, likimo buvo skirta vienai iš jų išvykti ir įsikurti Vokietijoje. O lėmė paprasčiausias atsitiktinumas. Lietuvai tapus nepriklauso-

mai, vokiečiai, turintys istorinių šaknų su mūsų šalimi, panoro aplankyti kraštą, kur jų proseneliai ir seneliai gyveno. Taip į vieną gretimą sodybą su savo artimaisiais atvyko vokieťukas, kuriam ir krito į širdį vidurinioji Palubeckų dukra Ingrida. Taip krito, kad išsivežė ją Vokietijon. Jau ir sūnelį jauna šeima augina.

(Nukelta į 6 psl.)

Sigita Palubeckienė.

Milana ir Romas Norkai.

Visiems vaikams sumanumo netrūksta

Milana ir Romas Norkai, įsikūrę Plungės rajono Nausodžio seniūnijos Vieštvėnų kaime, didžiuojasi išauginę net šešetą vaikų — penketą sūnų ir dukrą.

Svarbiausia, kad juos visus draugėn riša ne tik giminystės ryšiai, bet ir skirtingi pomėgiai.

Algirdas — jaunasis ūkininkas. Taip jau susiklostė, kad jis visuomet arčiausiai tėvų. Besidarbuodamas ir mokslų neužleido — Klaipėdos universitete įgijo aplinkosaugininko profesiją. Labai praverčia brolio Manto patarimai

augalininkystėje, mat jis Aleksandro Stulginskio universitete baigęs agronomiją. „Žiūrėk, iš laukų ir beparsinėšas išrautą kukurūzo ar javo daigą, pagal jų iššaknijimą patardamas, kokios pagalbos augalui augti ar jį apginti nuo kenkėjų kuo skubiausiai reikia“, — sako Algirdas.

Kitas brolis Mindaugas Veterina-

rijos akademijoje baigęs maisto saugą. Jis važinėjasi darbuotis į Norvegiją, bet būdamas Lietuvoje, skuba tėvams ir broliui Algirdui į pagalbą. Ketvirtojo brolio — Stanislovo — profesija elektronikos inžinierius. Ją įgis baigęs Kauno technologijos universitetą. Jaunėlį Saulių traukia statybininko profesija, bet šiuo metu jis savanoriškai atlieka tarnybą Lietuvos kariuomenėje.

(Nukelta į 6 psl.)

Šeimoje — sportininkai ir dainininkai

Užsukus į **Irmos ir Andriaus Griguolų** namus, pirmiausia žvilgsnis užkliūva už sportinių trofėjų.

„Tai prizai, laimėti už pergales tinklinio, krepšinio, rankos lenkimo varžybose“, — mostelėjo ranka į trofėjus tvirto sudėjimo ūkininkas iš Tverų **Andrius Griguola**. Jo rankelės Tveruose niekas neįveikė, tai pabandė ir Lietuvoje su stipriausiais vyrukais pasigalynėti. Tik truputėlį tetrūko, kad trejetuke geriausiųjų atsidurtų. Bet ir ketvirta vieta — visiškai neblogai,

nes ne vienas Lietuvos tvirtarankis tokiu įvertinimu labai apsidžiaugtų.

Viena iš dukrų **Liveta** irgi linkusi į sportą. Ji galynėjasi rankos lenkimo varžybose, taip pat stumia rutulį ir yra pelniusi prizų. Be to, mergina turi potraukį muzikai. Ne bet kokiai, o vargonų. Viena iš didžiausių Lietuvoje medinių Tverų bažnyčia gaudžia, kai vargonų

klavišus spaudžia Livetos pirštai. Merginą lemtingai muzika atvedė į bažnyčią, ir šiandien ji, kaip vargonininkė, džiugina parapijiečius. Tai dar ne visi dukters gabumai, apie kuriuos papasakoję tėvai. Pasirodo, **Liveta** su savo seserimi **Monika** ir respublikiniame „Dainų dainelės“ konkurse dainą traukė. Negalima pamiršti ir žemaitiškų eilėraščių konkurso Skuode, iš kur **Liveta** grįžo pelniusi pirmąją vietą.

(Nukelta į 6 psl.)

Irma ir Andrius Griguolos.

Simboliški gimtadieniai džiugina artimuosius

Rita ir Virginijus Baniai su dukra Virginija.

Virginijui Baniui iš Pagėgių savivaldybės Panemunės miestelio savo gimtadienį švęsti visuomet įdomu. Mat kovo mėnesį gimtadienius taip pat švenčia geras pulkelis artimųjų.

Ir šiemet Virginijaus jubiliejiniiais metais, kaip juokavo jo žmona **Rita**, šeiminiškui nepavyks išsisukti nuo „mafijos“ susirinkimo. Jau sugalvota įdomi programa.

Šeimą ir giminaičius gerąja prasme persekioja ir gruodžio 13-oji. „Geras desietkas susidarytų artimųjų, gimusių šią žiemos mėnesio dieną“, — lenkdamas

pirštus, „tryliktukininkus“ skaičiavo Virginijus. Baniai užaugino trejetą dukrų. Vyriausioji **Beata** darbuojasi Jungtinėje Karalystėje, o jos išrinktasis **Mindaugas** iš gretimos Panemunės miestelio gatvės. „Geras vaikinukas buvo nuo mažens, labai prie darbų nutikęs, padėdavo kaimynystėje, net neįtarėme, kad žentu taps“, — pasa-

kojo **Rita**.

Kaimynystėje taip jau atsitinka. Ir **Ritos** būsimasis vyras **Virginijus** pas ją iš tos pačios Nemuno gatvės traukė. Ta gatvė tarsi surišo visus artimuosius. Dukra **Beata**, nors ir išvyko užsienin, bet sklypą būtent čia nusipirko. Mama labai abejoja, ar dukra besugrįš, nes Anglijoje jai labai gerai sekasi — tiesiog kyla karjeros laiptais. Universalieji lietuvė už gerą darbą net užsienietiškaime žurnale puikavosi.

(Nukelta į 6 psl.)

Įsikūrė tėviškėje

Pranas Sausdravas šiuo metu ūkininkauja Plungės rajono Šateikių kaime. Kaip ir tėviškėje, nes Gudelių kaimas, kur jis gimė – visai netoliese.

Pranas Sausdravas.

O žmona Vitalija – miestietė: Plungėje gimusi ir augusi. Niekomet ji nemanė, kad gyvenime teks ūkininkauti, net karvutės nemokėjo melžti.

Pirmiausia jauna šeima įsikūrė Joniškėje, mat vyras buvo baigęs Rietavo žemės ūkio technikumą ir į naują darbovietę, kaip jaunas agronomas, atvyko pagal paskyrimą. Ir dovanotą tėvų pasoginę karvutę atsivežė. Tik šeimininkei buvo strioko, kaip ją pamelžti. „Įsivedėm karvutę į tvartą, toliau nuo žmonių akių ir kaimynės paprašiau, kad pamokytų pamelžti“, – šypsodamasi pasakojo Vitalija.

Gimtiosiose vietose šeima pradėjo kurtis 1979 metais. Pranas dirbo pagal profesiją – tuomečio Šateikių kolūkio agronomu. Stojus nepriklausomybei, tapo Šateikių seniūnijos Žemėtvarkos skyriaus vadovu. Tuo pačiu ir savarankiškai ūkininkavo. Nusipirko buvusio kolūkio pusę karvių kompleksą. Daug reikėjo darbo įdėti, nes statinys prašė renovacijos. Užtat dabar čia piendavėms vietos užtekina. Karvių bandoje vėra holšteinų veislė – vidutiniškai 4-6

laktacijų. Nors būna ir išimčių. Pasak šeimnininko, turėjo vieną šios veislės piendavę dešimties laktacijų, iš kurios per dieną melždavo vidutiniškai po 40 litrų pieno.

Ir dabartinė banda produktyvi. Pernai iš karvės vidutiniškai buvo melžiama beveik po devynias tonas pieno. Jo riebumas – 4,2 proc., baltymingumas 3,4 - 3,5 proc.

Pašarams gaminasi šienainį ir kukurūzų silosą. „Viską dedame į tranšėjas, nes daug ekonomiškiau. Atsisakę šienainio rulonavimo į plėveles, sutaupome keletą tūkstančių eurų, užuot juos išmetę į sąvartyną – juk būtent ten ir atsidurdavo atitarnavusi plėvelė“, – pasakojo Pranas.

Sausdravų ūkis mišrus: verčiasi ne tik pienininkyste, bet augina ir grūdines kultūras. Gaila, kad pernykštė lietinga javapjūtė gerokai pakoregavo ūkininko planus, nes derlius tiko tik pašarams.

Sutuoktiniai džiaugiasi išauginę trejetą ažuolų. Labiausiai tėvams talkina sūnūs Laimonas ir Marius. Pastarasis – jaunasis ūkininkas, o sesuo Valda įsikūrusi uostamiesčiuje.

Žinoma, daugiausia rūpesčių prie piendavėjų. Šeimnininkai jas melžia pasikeisdami su samdomomis melžėjomis. „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Jolanta Lekienė pagyrė darbščius ūkininkus už tai, kad jie parduoda kokybišką pieną ir nuo pat pradžių bendradarbiauja su „Žemaitijos pieno“ bendrove.

Vitalija ir Pranas 2010 metais dalyvavo konkurse „Metų ūkis“, kur pelnė trečiąją vietą.

Seneliai džiaugiasi keturiais anūkais, kurie savo apsilankymu prašviesina kasdienybę.

Ir atšventęs savo 60-ąjį gimtadienį, Pranas yra kupinas entuziazmo ir praktiškai žvelgia į visus gyvenimiškuosius iššūkius. O 2018-ųjų sausio 1-ąją Vitalijos ir Prano laukia dar viena sukaktis – jie švęs savo santuokos 40-mečių.

Vietoj miežių lauko – erdvi sodyba

„Įsikūrėme tėvelių ir senelių žemėje tvyrojusiame lauke, kurį apšėjome miežiais. Juos nukulėme ir pradėjome statybas“, – nelengvą ūkininkavimo pradžią prisiminė Plungės rajono Šateikių seniūnijos Narvaišų kaimo ūkininkė Nijolė Prišmantienė.

Žinoma, iš pradžių didžiausi išbandymai teko sutuoktiniui Arvydui – kurį laiką gyveno be elektros prie ūkinio pastato sureštame priestatėlyje. Žmona, buvusi siuvėja, tuomet Plungėje su vaikais Odeta ir Dariumi dienas leido ir laukė, kol vyras tvirtą „lizdelį“ susuks.

Sutuoktinis buvo kantrus – tikras žemaitis iš Kretingos krašto. Ne tik pats karvutes melžė, bet ir žmoną išmokė. Palengva taip išsiplėtė, kad dabar reikia naują tvartą statyti. Vienur glausis piendavės, o kitur – mėsiniai galvijai, kurie – sūnaus Dariaus rūpestis. Jis įsikūręs Plungėje, bet darbuojasi pas tėvus. Dukra Odeta, baigusi viešąjį administravimą ir audytą, duoną pelnosi Darbo biržos Plungės rajono skyriuje.

Dabar šeima samdo ketvertą darbininkų ir melžėją, tai ir patiems daug lengviau. O iki tol reikėjo nemažai sumanumo ir ūkinės nuovokos parodyti: dalyvavo įvairiose europinėse paramos programose. Tai leido ekonomiškai sustiprėti ir pasijusti tikrais šeimnininkais. „Pasiėkėme, kad nereikia fermoje ištisai dienas leisti, todėl dažnai keliaujame“, – sakė Nijolė. Sutuoktiniai lankėsi Slovakijoje, Švedijoje, Lenkijoje ir kitur. Dažnai, kad būtų linkmiau, kaimynus Adolfiną ir Vytautą Lukauskus pakviečia. Ir į Druskininkus atsigauti bent trejetą ar ketvertą kartų per metus vyksta, taip pat vasarą nepamiršta Jūrmalos, Palangos. Kartais pramogauja kelionėse su vaikų šeimomis.

Ūkininkų sugebėjimu puikiai derinti darbą su poilsiu pasidžiaugė su gražiu gimtadieniu atvykęs pasveikinti „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Martinas Markevičius.

Pasak jo, ūkininkai melžia kokybišką pie-

Nijolė Prišmantienė su vyru Arvydu.

ną ir dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. Jie būna ir tarp pirmūnų: už 2014 metų puikius rezultatus pakviesti į lojaliausių „Žemaitijos pieno“ geriausių darbuotojų šventę Klaipėdoje, kur pelnė nominaciją „Ūkininkas, padaręs didžiausią pažangą pagal visus vertinimo kriterijus“.

Šeimnininkės hobsis – rožynai. Jų turi apie 30 rūšių krūmų. „Kasmet vykstame į Kaune rengiamas pavasarinės parodos „Ką pasėsi“, o iš ten parsivežame naujų augalų“, – sakė Nijolė. Ypač jai patinka stambiažiedės rožės, išaugančios iki aukšto žmogaus ūgio, o kartais jį viršijančios. Rožynais šeimnininkė susidomėjo besilankydama Latvijoje, Rundalės parke.

Seneliai džiaugiasi dviem anūkais – Amelija ir Domantu. Pastarasis, nors tėra penkerių metų, ypač mėgsta techniką, pasak senelio, tikras jos „šefas“.

„Žemaitijos pieno“ įmonės net penki gaminiai „Populiariausios prekės“ konkurse pateko tarp populiariausių mūsų šalyje perkamų prekių.

„Žemaitijos pieno“ produktams – net aštuoni apdovanojimai per dieną

Prekybos tinklų vadovas Dainius Dromantas ir ŽEMAITIJOS pardavimo ir rinkodaros vadovė Alma Baublienė.

Vienos iš didžiausių ir moderniausių mūsų šalyje „Žemaitijos pieno“ įmonės net penki gaminiai „Populiariausios prekės 2016“ konkurse pateko tarp populiariausių mūsų šalyje perkamų prekių, įmonė pripažinta „Lietuviškiausiu metų tiekėju 2016“, konkurse „Metų prekės ženklas 2016“ pelnytas apdovanojimas už inovacijas pieno kategorijoje bei laimėtas internetų simpatijų prizas.

Reta lietuvių šeima apsieina be tarkuoto kietojo sūrio DŽIUGAS, 9 proc. riebumo ŽEMAITIJOS varškės, plėšomų sūrio dešrelių PIK-NIK, tepiojo riebalų mišinio SAULUTĖ ir vanilinio glaistyto varškės sūrelio MARGIJA. Šių produktų populiarumą tarp pirkėjų atskleidė tradicinis Lietuvos prekybos įmonių asociacijos suorganizuotas konkursas „Popu-

liariausia prekė 2016“.

Nuo 2009-ųjų kasmet vykstančiame konkurse nominantai įvairiose kategorijose išskiriami pagal pirkėjų pasirinkimą – pardavimą daugumoje šalies prekybos tinklų bei kokybės kriterijus. Konkurso rezultatas yra pats didžiausias pirkėjų komplimentas Lietuvos gamintojams.

(Nukelta į 8 psl.)

Gimtadieniui pateikė siurprizą

Mindaugas Vindžigelskis net nesvajotų, kad jo šeimos moterys – žmona Roma ir septyniolikametė vyresnioji dukra Emilė – jam švenčiant gimtadienį, tokį siurprizą pateiks.

„Reikėjo didžiulės konspiracijos, kad sutuoktinis nieko neįtarytų, tai trys pasiruošimo pobūviui savaitės buvo labai įtemptos“, – šypsodamasi pasakojo Roma.

Dabar šypsosi ir Mindaugas, nors prieš tai griežtokai sakė, kad jokio „balius“ nebūtų.

Taigi tikrosios dienos popietę Mindaugui buvo pasiūlyta pavakarieniauti su šeima, bet... sukaktuvinininkas netikėtai atsidūrė kaimo turizmo sodyboje.

(Nukelta į 6 psl.)

Mindaugas Vindžigelskis su žmona Roma.

Simboliški gimtadieniai džiugina artimuosius

(Atkelta iš 4 psl.)

Vidurinioji dukra Greta irgi ne iš kelmo spirta. Net traktorių moka vairuoti. „Per šienapjūtę aš presuoju, o Greta darbuojasi su vyniotuvu“,— džiaugėsi akyla dukra tėvas. Ji — ir talentinga sportininkė. Kaip lengvaatletė, tarp Baltijos šalių sportininkų savo amžiaus grupėje yra pelniusi trečiąją vietą. Jai patinka ir tinklinį žaisti — iš varžybų parvežė ne vieną pirmąją vietą. Likimas merginą gražiai suvedė su išrinktuoju Antanu, žinomos sporto žurnalistės Vados Musvydaitės broliu. Greta, be-

simokydama mokykloje, net neįtarė, kad ją lengvosios atletikos treniruoja būsimoji anyta, o tinklinio — būsimasis uošvis. Antanui, augusiam sportinėje šeimoje, daugelis sporto šakų — prie širdies. Jis kultivuoja lengvąją atletiką, žaidžia krepšinį ir tinklinį. Kadangi Antanas darbuojasi Pagėgių pasienio punkte, tai su ten suburta tinklininkų komanda dažnai pasirodo varžybose ir pelno aukštų vietų. Ir savo jaunąją žmoną į pasienio komandą įtraukė. Veikli šeima augina trejų metų dukrelę Liepą. Gal ir ji ateityje taps gera sportininkė. O jos mama

dar spėja Klaipėdos universitete kūno kultūros ir sporto pedagogikos mokslus krimsti. Virginijus Banys irgi nuo jaunumės mėgo sportą: žaisdavo futbolą, dalyvaudavo imtynėse. Kadangi Panemunė gretimais Sovetsko, tai ten daugiausiai Virginijus ir keliaudavo pasirungti. Tuomet jokių sienų su Rusijos Federacija nebuvo — perėjai tiltą per Nemuną ir atsideri Sovetske. O į Panemunę iš ten ateidavo nemažai vaikų mokytis. „Neuvo jokių kalbos barjerų, visi gyvenome draugiškai“,— prisiminė prabėgusius mokyklinius metus Virginijus.

Banių jaunėlė dukra Virginija — irgi sportiška moksleivė: linkusi į lengvąją atletiką, lankė imtynių treniruotes, dalyvavo ir varžybose, kur pelnė antrąją vietą. Pastaruoju metu ją pradeda dominti skautų veikla. Mama džiaugiasi darbščiomis dukromis, kurios niekuomet nebijojo sunkesnio darbo, o ir prie gyvulių dirbdamos nosies neraukė. Rita užsiminė, jog iš pradžių šeima bandė verstis daržininkyste, bet turėjo ir gyvulių. Daržovėmis prekiaudavo Sovetsko turguje, bet galiausiai vis vien pasuko į gyvulininkystę. „Savo šeimoje

vienintelė iš penkių vaikų nemo-kėjau melžti karvutės. Vyras šio „amato“ pamokė pagal save — taip ir išmokau piendaves tempti už spenių ne sauja, o juos laikydama tarp pirštų“,— šypsodamasi pasakojo Rita. Virginijus užsiminė, jog ūkyje technikos užtenka. Šeima dalyvavo Žemės ūkio valdų modernizavimo trijuose etapuose, tai įsigijo ir technikos, ir pieno ūkių įrangos. Darbščiais ir nuotaikingais žmonėmis, pasveikinusi šeiminką su jo auksiniu gimtadienio jubilieju, pasidžiaugė „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Karolina Kulvietienė.

Praeities ir dabarties darna istoriniame krašte

(Atkelta iš 4 psl.)

O vyresnioji Eligija ir jaunėlė lrmantė nuo tėvų toli nepasitaraukė — įsikūrė ir dirba Vilkyškiuose. Tėvai visas dukras giria už darbštumą: nuo mažumės mokėjo karvutes melžti ir kitokius ūkio darbus dirbti. Dabar tėvai abu apie piendaves sukasi. Žinoma, Albinui visas technikos

ūkis rūpi. „Technika, nors ir nauja, bet dar gerai tarnauja“,— sako Albinas. Ruošiant pašarus, į pagalbą prišoka žentas Svajūnas ir anūkas Aivelijus. Sigita prisiminė, jog jaunystėje baigė Šiaulių medicinos mokyklą, o po to dvejetą metų darbuojosi Tauragėje, bet ne pagal profesiją, o vaikų darželyje. „Šaukė gimtinė, todėl čia ir pargrįžau“,— šypsodamasi sako

Sigita. Albinas baigęs Smalinių žemės ūkio technikumą, o kolūkiniais laikais yra dirbęs laukininkystės brigadininku. Sigita kilusi iš gana didelės šeimos, kur prie stalo sėsdavo trys broliai ir keturios seserys, tačiau potraukį žemdirbiškiems darbams ir ūkininkavimui turėjo vienintelė. Ir dėl to šiandien nesigaili. Europine parama pasinaudojo tik dalyvaudama Pie-

no direktyvos programoje, o šiaip šeima viską savo rankomis susikūrė. Pieno kokybė gera. Tuo pasidžiaugė šeiminkę su gimtadieniu atvykusi pasveikinti „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Karolina Kulvietienė. Sigita turi savyje ir užslėptą poetinę gyslelę — sveikindama artimuosius ar draugus, mėgsta jiems kokią dainelę pri-

taikyti. O vyras, nors ir nedaug laiko turi, stengiasi prisidėti prie viešosios tvarkos palaikymo — yra policijos rėmėjas. Ypač kenčia ilgapirščių, nes jie buvo įsisukę ir pas Palubeckus. Istorinis kraštas alsavo ramybe, sula tekėjo iš ašocio į puodelius, prie kurių ir mezgėsi pokalbis apie gyvenimą ir darbą. Džiuginojama pajauta, jog Sigitos ir Albino balse vyravo puiki nuotaika.

Visiems vaikams sumanumo netrūksta

(Atkelta iš 4 psl.)

Šaunių brolių sesutė Aušra — dar aštuntokė. Penkiolikametė sugeba skaniausius patiekalus pagaminti, be to, turi potraukį menui — gražiai piešia. Mama pagal profesiją — zootechnikė.

Viešтовėnų kaimas — sutuoktinio Romo tėviškė. Čia šeima kūrėsi dalyvaudama europinėse paramos programose. Ypač pagelbėjo Pieno ir Nitratų direktyvų programos. Vėliau dalyvauta Žemės ūkio valdų modernizavimo programoje. Daug nuveikė ir savo rankomis — pasistatė

medinę fermą, kuri iki šiol tebestovi. Senasis namas praktiškai atgimė nuo pamatų. Po rekonstrukcijos jis tapo labai erdvus. „Tai mūsų štabas, o ateityje bus anūkų rezidencija“,— juokavo Algirdas. Juokai juokais, bet jau penketas anūkų lanko senelius. Iš tokio gau-

saus vaikų būrio, žinoma, jų ateityje pabirs ir daugiau. Šeiminkas — irgi iš didelio būrio. Šeimoje augo 12 vaikų, bet į žemės ūkį pasuko vienintelis Romas. Kiti jo artimieji daugiausiai įsikūrę po Žemaitiją. O Romo išrinktoji Milana šeimoje buvo vienturtė. Mama

džiaugiasi visais vaikais, o ypač Algirdu, jį šmaikščiai pavadindama pagrindiniu technikos priežiūros inspektoriumi. Šiam sūnui gula daugiausiai ūkinių rūpesčių ant pečių. Šeima nuo pat ūkio įkūrimo pradžios bendradarbiauja su „Žemaitijos pienu“.

Šeimoje — sportininkai ir dainininkai

(Atkelta iš 4 psl.)

Tėvai džiaugiasi, kad dukroms, o ir jų trečiajai atžalai sūnui Ignui mokslai niekada nebuvo ir nėra antroje vietoje. Užtat Liveta ruošiasi studijuoti ne bet ką, o programavimą. Visi vaikai nesikrato darbo, o 15-metis Ignas auga rimta tėvo pamaina. Andrius užsiminė, jog

nuo tėviškės toliau nenuklydo — įsikūrė buvusiam tėvų name, vėliau jį renovavo. O jaunuojū ūkininku tapo būdamas 19 metų. Iš pradžių pienamą nešė į supirkimo punktą, bet vėliau įsigijo šaldytuvą. Ūkininkas vertina pastovumą, todėl nuo pat ūkio įregistravimo bendradarbiauja su „Žemaitijos pieno“ bendrove. Andrius niekuomet nemėgsta lūkuriuoti ir stovėti vietoje, to-

dėl vienas iš pirmųjų dalyvavo įvairiose europinėse paramos programose. Nors tveriškis gana iš didelės šeimos — šešetuoko atžalų, bet į ūkininkavimą pasuko dviese — su broliu Edmundu, kuris įsikūręs netoliese ir pienamą taip pat tiekia „Žemaitijos pieno“ bendrovei. Pasak Andriaus, jo ūkis — šeimos. Patys prisiruošia pašarus, o grūdinių kultūrų augina tik gyvu-

liams. Žmonai daugiausia reikia rūpintis piendavių melžimu, bet ji neužsidaro tarp keturių sienų: dalyvauja folkloriniame ansamblyje, yra puiki giedotoja. Šie metai šeimai — neeiliniai. Ne tik šeimos galva atšventė savo 40-ąjį gimtadienį. Jau sukako 20 metų, kai Irma ir Andrius sumainė aukso žiedus, o baigiantis spalviui, ir vyriausioji

dukra Monika švęs savo 20-metį. „Džiugu, kad jauni žmonės sugeba ne tik šauniai dirbti, bet ir praskaidrinti savo būtį, dalyvaudami jiems patraukliose veiklose“,— sakė ūkininką su gimtadieniu pasveikinęs „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Martinas Markevičius.

Gimtadieniui pateikė siurprizą

(Atkelta iš 5 psl.)

O ten — stalai vaisėmis nukrauti, skamba muzika. Ką beveiksi, teko skaniai pasijuokti, kad šeimos „moteriškoji pusė“ jį taip šauniai „išdūrė“. Sutuoktiniai — vietiniai, pažįstami nuo mokyklinių dienų. Stankiškės kaimas — Romos gimtinė, o Mindaugas — iš Kintų. Abiem ne tik ūkio darbai rūpi — žmona sukasi vienoje parduotuvėje prie prekystalio, o vyras — vairuotojas ugniagesys. Apie 18

metų bus, kai nuo nelaimių gelbsti žmones ir jų turtą. Ypač įsimintinas gaisras Lopaliuose, kai degė visi pastatai, taip pat ir ūkiniai su gyvuliais. Kartą teko Kuršių mariose nuklydusius žvejus nuo mirties gelbėti. Apsivedę, pas uošvius, pasak Mindaugo, ilgai neužsibuvo: išsinuomojo trobelę ir kūrė gyvenimą savarankiškai. Vėliau nusipirko buvusio Stankiškės ūkio kontorą, ten plėtėsi. Gerai, kad Mindaugas puikiai statybų darbus išmano, tai su remontu prob-

lemų nebuvo. Nuo vienos karvutės šeima priaugino nemažą pulkelį gyvulių, tai įsigijo didesniąją dalį buvusio ūkio fermos jiems laikyti. Roma juokauja, kad ten įsikūręs ir konkurentų pieno perdirbėjų pieno supirkimo punktas. „Ne kartą viliojo pereiti pas juos, bet nesuvisgundėme, nors būtų daug patogiau ten pienamą pristatyti“,— sako nuo pat ūkininkavimo pradžios su „Žemaitijos pienu“ bendradarbiaujantys ūkininkai.

Mindaugo tėvai irgi buvo susiję su žemės ūkiu, todėl ir sūnui kaimo darbai nepabosta. Mama Sigita — agronomijos specialistė, o tėtis Bronislovas dirbo ir žemėtvarkininku, ir statybų priežiūros inžinieriumi. Roma ir Mindaugas pragmatiškai žvelgia į gyvenimą, o darbo niekuomet nebijojo: abu iš pradžių karves melžė rankomis, o dabar — aparatais. Dukros gyvena savo gyvenimą. Vyresniąją žavi užsienio kalbos, ji puiki šeiminkė ir nesi-

bodi virtuvėje triūsti, jaunėlė devynmetė Deimantė turi potraukį groti pianinu, šokti, lanko ir emalio dirbinių būrelį. Šeiminką su 40-uju gimtadieniu pasveikinęs „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Petras Kulvietis pasidžiaugė ūkininkų lojalumu ir jų karvučių bandos gera pienu kokybe. Svarbiausia, kad jauna šeima gyvena ateitimi ir niekuomet nedėjuoja dėl kartais pasitaikančių sunkumų.

Dėl 2 procentų pajamų mokesčio sumos

Gerbiami bendrovės darbuotojai,

Primename, kad iki gegužės 1-osios 2 procentų Jūsų pereinamąją sumą mokėta pajamų mokesčio suma Jūs galite paremti Lietuvos pieno ūkių asociacijai, kurios kolektyviniams nariams yra „Žemaitijos pieno“ įmonių grupės įmonės ir ūkininkai. Lėšos būtų skiriamos įmonių grupių darbuotojų, asociacijos narių ir kitų bendruomenės narių minimiems socialiai priimtiniams poreikiams tenkinti, kvalifikacijai tobulinti, sveikatos priežiūrai užtikrinti, padėti nelaimės ar ligos atveju ir kt.

Pernai tam skyrėme 7666 Eur. Iš jų skirta įmonių kolektyvams: „Žemaitijos pienui“ – 4335 Eur; „Nepriklausomai tyrimų laboratorijai“ – 560 Eur; „Šilutės Rambynu“ – 744 Eur, paramos akcijai, artėjant Rugsėjo 1-ajai – 2027 Eur.

Kur gauti prašymo blanką, ar galima jį užpildyti ranka?

Spaustuviniu būdu pagamintus prašymo blankus išduoda Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracija arba apskričių valstybinės mokesčių inspekcijos ir jų teritoriniai skyriai (toliau – AVMI). Blankai yra pildomi ranka. VMI prie FM interneto svetainėje www.vmi.lt skelbiama prašymo FR0512 forma, skirta pildyti kompiuteriniu būdu.

Ką privalo atlikti asmuo, norintis per pajamų mokesį suteikti paramą asociacijai?

Gyventojas, apsisprendęs per pajamų mokesį suteikti paramą Lietuvos pieno ūkių asociacijai, turi užpildyti nustatytos formos

FR0512 prašymą (toliau – Prašymas), kurį gali pateikti VMI vienu iš kelių būdų: elektroniniu būdu, įteikiant tiesiogiai teritorinės VMI atsakingam darbuotojui arba išsiųsti paštu užklijuotame vokė. Vokais ir pašto ženklais ap rūpinsime nemokamai.

Prašyme gyventojas turi nurodyti savo vardą, pavardę, asmens kodą, nuolatinę gyvenamąją vietą (adresą) ir tokius duomenis apie paramos gavėją:

- * teisės aktų nustatyta tvarka suteiktą juridinio asmens identifikacinį numerį (kodą);
- * ataskaitinį mokestinį laikotarpį (2016 m.) ir paramos gavėjui prašomą pervesti pajamų mokesčio dalį procentais (iki 2 procentų).

Šiuos veiksmus gyventojas turi atlikti pasibaigus kalendoriniams metams iki kitų metų gegužės 1 dienos. Toks yra prašymo pateikimo galutinis terminas (pavyzdžiui, 2016 metų mokestinio laikotarpio – iki 2017-05-02).

Lietuvos pieno ūkių asociacijos rekvizitai: įmonės kodas 180878484, buveinės adresas: Luokės g. 73, Telšiuose. Telefonai pasiteirauti: (8-444) 22219 (Renata), (8-610) 08187 (Rigilda).

Skiriamas 2 proc. sumokėtos savo pajamų mokesčio sumos „nepraranda nė cento“, tačiau savo geros valios dėka paremia bendruomenės narius, kuriems ši parama labiausiai reikalinga. Tik su Jūsų pagalba mes galime nuveikti daugiau.

Iš anksto dėkojame.

LPŪA valdyba

„Žemaitijos pieno“ įmonė visuomet atvira jauniems talentams

Gražią tradiciją turi Telšių „Džiugo“ gimnazija, rengdama „karjeros dienas“. Šiomet tokia diena jau surengta antrą kartą, į kurią atvyko per 20 Lietuvos aukštųjų mokyklų atstovų, taip pat moksleivių ir mokytojų iš kitų rajono mokyklų. Tęsdami sėkmingą bendradarbiavimą su gimnazija, į „Karjeros dieną 2017“, kaip būsimi galimi darbdaviai, atvyko ir „Žemaitijos pieno“ atstovai.

Pirmoje dienos dalyje vyko kultūrinė programa, buvo klausoma specialistų ir tėvų pranešimų, paminėta Lietuvos valstybės atkūrimo diena, o vėliau vyko renginio iškilmingas atidarymas.

Galimybė įgyvendinti savo svajones, siekiant užsibrėžtų tikslų, mokykliniam jaunimui linkėjo „Džiugo“ gimnazijos direktorius Mindaugas

Sabalaiuskas, susirinkusiuosius pasveikino Telšių rajono meras Petras Kuizinas, Švietimo ir sporto skyriaus vedėja Danutė Mažeikienė bei kiti.

Iš galimų būsimų darbdavių atstovų sveikinimo žodį tarė „Žemaitijos pieno“ personalo ir teisės direktorė Rigilda Baniienė. „Kiekvieno jauno žmogaus gyvenime

ateina toks momentas, kai po mokyklos baigimo atsiveria kitas itin atsakingas etapas, apimantis galimybę rinktis tolimesnį gyvenimo kelią. Todėl labai svarbu tinkamai pasirinkti tokią kryptį, kuria bus žengiami – studijas, profesiją. Būtent jos dėka bus galima dirbti mėgstamą darbą, siekti savo gyvenimo tikslų ir svajonių įgyvendinimo. „Žemaitijos pienui“ – viena didžiausių pieno perdirbimo įmonių Lietuvoje, sėkmingai vystanti savo veiklą Jūsų gimtajame mieste, yra atvira jauniems talentams. Studijuodami visuomet galite kreiptis į mus dėl galimybės atlikti praktiką, įsidarbinti vasaros sezonui ar baigus studijas. Mielai apsvarstysime

galimybę suteikti ir stipendiją“, – padaršindama jaunimą motyvuotai žvelgti į gyvenimą, kalbėjo direktorė.

Kartu su personalo ir teisės direktore R. Baniene renginyje dalyvavo ir kiti „Žemaitijos pieno“ darbuotojai: mokymų vadybininkė Kristina Sutkienė, personalo vadybininkė Loretta Mickevičienė ir Lina Baikauskienė.

Vėliau universitetų ir kolegijų atstovai užėmė jiems skirtus gimnazijų kabinetų, kuriuose galėjo apsilankyti visi norintys, išgirsti atsakymus į rūpimus klausimus, apie studijų programas, susipažinti su galimybėmis, dalyvauti programoje „Erasmus“ (studijos, praktika užsienyje), prisijungti prie meno kolektyvų, sportininkų rinkinių, susipažinti su laboratorijomis ir pan. Daug kam pravers mokymo įstaigų lankstinukai, kuriuose supažindinama su studijų programomis. „Žemaitijos pieno“ įmonės atstovų tikslas buvo užmegzti ryšį, susipažinti, prisistatyti, pasikeisti kontaktais su mokymo įstaigomis dėl tolimesnio bendradarbiavimo galimybių. Su kai kuriomis šiame renginyje dalyvavusiomis kolegijomis įmonė jau bendradarbiauja: pasirašytos sutartys, priimami studentai atlikti praktiką, o pagal galimybes ir poreikį po studijų įdarbinami.

Renginį gardžiais produktais parėmė „Žemaitijos pieno“ bendrovė, o jo organizatoriai svečiams surengė įdomią ekskursiją po išglažėjusią Žemaitijos sostinę.

NEPRIKLAUSOMA TYRIMŲ
LABORATORIJA
INDEPENDENT TESTING
LABORATORY

UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“ siūlo karjeros galimybę „Laborantui/-ei“ Telšiuose.

Darbo aprašymas:

- * Fizikocheminiai pieno ir pieno produktų tyrimai tiek instrumentiniais, tiek rutininiais metodais;
- * Tyrimų rezultatų analizavimas, dokumentavimas, savalaikis užsakovų supažindinimas su tyrimų rezultatais;
- * Bandymų valdymo dokumentų tvarkymas pagal LS EN ISO/IEC 17025 reikalavimus;
- * Pasiūlymų teikimas darbo organizavimui gerinti;
- * Tinkamas įrengimų techninis palaikymas ir priežiūra.

Mes siūlome:

- * Visas socialines garantijas;
- * Laiku mokamą atlyginimą ir papildomą naudų paketą;
- * Kolegų patirtį ir patarimus, galimybę turėti mentorių;
- * Galimybę augti kartu su įmone bei realizuoti savo idėjas;
- * Galimybę kelti kvalifikaciją.

Reikalavimai kandidatui:

- * Aukštasis išsilavinimas chemijos srityje;
- * LST EN ISO/IEC 17025 reikalavimų ir kitų kokybės sistemos standartų išmanymas;
- * Cheminių tyrimų neapibrėžčių skaičiavimo, statistikos taikymo neapibrėžčių skaičiavimui patirtis;
- * Gebėjimas dirbti komandoje, organizuoti savo darbą;
- * Atsakingumas, pareigingumas, žingeidumas;
- * Techniniai gebėjimai darbui su įrengimais – privalumas;
- * Anglų, vokiečių, rusų kalbų žinios – privalumas.

NEPRIKLAUSOMA TYRIMŲ LABORATORIJA suteikia galimybę tobulėti ir augti kartu.

UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“ – tai moderni ir novatoriška laboratorija, kurios pagrindinis tikslas – užtikrinti maisto produktų, jų žaliavų, maisto priedų, vandens bandymų patikimumą ir tikslumą, pateisinti produktų vartotojų, ūkininkų lūkesčius. Vartotojui – maisto sauga, ūkininkui – bandos kontrolė, jos gerinimą ir kokybę. Nuo 2006-01-23 akredituota Vokietijos akreditacijos biuro DAkkS (Die Deutsche Akkreditierungsstelle). Nuo 2015-09-29 Nacionalinio Akreditacijos biuro prie Ūkio ministerijos. Laboratorijos tyrimų sistema atitinka pagrindinius principus, pagal kuriuos dirba ES valstybių laboratorijos. Daugiau informacijos apie bendrovę raskite www.nlaboratorija.lt

Savo gyvenimo aprašymus siųskite el. paštu: atranka@zpienas.lt

Dėmesio!

Siekiant padėti vyresniųjų klasių moksleiviams ir jauniems, besimokantiems asmenims pasirinkant profesiją, kviečiame ŽEMAITIJOS PIENO darbuotojų ir ūkininkų vaikus atlikti praktiką ar įsidarbinti vasaros atostogų laikotarpiu. Yra galimybė suteikti vardinę ŽP studijų stipendiją.

Dėl išsamesnės informacijos prašome kreiptis į mokymų vadybininkę Kristiną Sutkienę arba skambinti telefonu (8-444) 22389.

Laukiame Jūsų laisvų aktualiais klausimais el. paštu: k.sutkiene@zpienas.lt

Pieno gamintojų dėmesiui!

Parduodami naudoti pieno šaldytuvai (1 vnt. – 2000, 3 vnt. – 500 litrų talpos).

Dėl išsamesnės informacijos kreiptis telefonu 8-687 78886.

Parduoda

Šakės rulonams krauti (išmeigiamos, kabinamos prie traktoriaus galo). Tel. 8-642 45085.

Melžimo aparatus (dyzeliniai, benzininiai) ir jų dalis. Tel. 8-618 17048.

Žoliapjovę-tractoriuką (kaina 470 Eur), grėblį-vartytuvą „Dobilas-3“ (kaina 1300 Eur), lenkišką šienapjovę (kaina 400 Eur). Tel. 8-629 60638.

Sėjamąją SZ-3,6; 6 tonų mėšlo kratytuvą, mėšlo šalinimo transporterį, lyginimo volus (1,40x0,70 cm). Tel. 8-610 02860.

Ruloninį presą KRONE (2011 m., kaina 10500 Eur), rulonų vyniotuvą VOLAGRI (2011 m., kaina 5500 Eur). Tel. 8-615 80895.

Vokiškus: šieno-šaudų presą FORTSCHRITT-K454, FORTSCHRITT-455, bulvių kombainą FORTSCHRITT-E686. Tel. 8-628 93757.

Traktoriaus JUMZ buldozerį. Tel. 8 613 84504.

Naudotą prancūzišką grūdų sėjamąją (3 m pločio), 4 tonų rusišką traktorinę priekabą, trijų korpusų hidrofikuočius rusiškus plūgus, didžiąsias akėčias (6 vnt.). Tel. 8-614 36208.

Gerą spudulinį šieno-šaudų presą FORTSCHRITT 454, traktorių MTZ-82 UK (1993 m.). Tel. 8-606 14244.

Techniškai tvarkingus traktorius: T-25 A (1991 m.), JUMZ-6KL (1986 m., transportinis), trašų barstyklę (kaina 100 Eur). Tel. 8-611 66673.

Grėbiamąją KUHN 4121 GM (2010 m., techniškai tvarkinga, kaina 2700 Eur). Tel. 8-615 99602.

Traktorių T-150 K. Tel. 8-611 26291.

Obelų ir trešnių medieną, naują „Gerberio“ aparatą pienui tirti, naudotą melžimo agregatą (dyzelinis-elektrinis). Tel. 8-652 48546.

Fermų „kliuškas“ (18 m ir 21 m, nenaudotos). Tel. 8-618 17048.

Sveikinimo žodį tarė ir įmonės veiklą pristatė „Žemaitijos pieno“ personalo ir teisės direktorė Rigilda Baniienė.

30-ojo gimtadienio proga:

Karoliną Kulvietienę (kovo 29 d.) — Žaliavos pirkimo vadybininkę;
Evaldą Adomavičių (kovo 27 d.) — elektrokrautuvo vairuotoją;
Osvaldą Damavičių (kovo 24 d.) — sūrių gamybos operatorių (ABF „Šilutės Rambynas“);
Vaidą Miakiševą (kovo 26 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Astą Kryževičiūtę (kovo 11 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

35-ojo gimtadienio proga:

Jurgitą Jokšienę (kovo 2 d.) — patalpų ir aplinkos prižiūrėtoją-pagalbinę darbininkę.

40-ojo gimtadienio proga:

Astą Vikniene (kovo 26 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Nijolę Žiaunienę (kovo 19 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

45-ojo gimtadienio proga

Rolandą Beržį (kovo 1 d.) — aparatininką.

50-ojo gimtadienio proga:

Ingridą Bagvilaitę (kovo 10 d.) — taros sandėlininkę;
Meilutę Miliūtę (kovo 18 d.) — pieno surinkėją;
Rimantą Brokorių (kovo 29 d.) — pieno privežėją;
Henrik Seržantovič (kovo 21 d.) — vairuotoją ekspeditorių;
Teresą Liachovič (kovo 23 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

55-ojo gimtadienio proga:

Janiną Jonušienę (kovo 1 d.) — gamybos darbininkę;
Laimą Tilvikę (kovo 14 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Virgilijū Mickų (kovo 31 d.) — mėsininką (UAB „Čia Market“);
Danutę Ivanovienę (kovo 1 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Laimutę Vaištarienę (kovo 2 d.) — mėsininkę (UAB „Čia Market“);
Raimundą Daugalienę (kovo 12 d.) — laborantę (ABF „Šilutės Rambynas“).

60-ojo gimtadienio proga:

Vygandą Aleksyną (kovo 14 d.) — sandėlininką prekių atrinkėją;
Angele Šmatavičienę (kovo 3 d.) — pieno surinkėją;
Vytautą Čechavičių (kovo 17 d.) — vairuotoją ekspeditorių;
Reginą Juškienę (kovo 26 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Stanislavą Rutę (kovo 27 d.) — autokrautuvo vairuotoją (ABF „Šilutės Rambynas“).

30 metų darbo sukakties proga:

Virginijū Radavičių (dirba nuo 1987-03-12) — meistrą.

20 metų darbo sukakties proga:

Daivą Bertašienę (dirba nuo 1997-03-10) — vyr. užsakyimų priėmėją;
Gintautą Jonušką (dirba nuo 1997-03-10) — šaltkalvį;
Stasį Piragį (dirba nuo 1997-03-17) — vairuotoją ekspeditorių;
Sigitą Stončių (dirba nuo 1997-03-27) — vairuotoją-remonto darbininką.

15 metų darbo sukakties proga:

Vitą Juknevičių (dirba nuo 2002-03-18) — vairuotoją ekspeditorių;
Liuciją Jazbutienę (dirba nuo 2002-03-16) — pieno surinkėją;
Solvegą Čėjauskienę (dirba nuo 2002-03-01) — kokybės sistemos vadybininkę-mikrobiologę (UAB „NTL“);
Redą Sovienę (dirba nuo 2002-03-06) — mikrobiologę (ABF „Šilutės Rambynas“).

10 metų darbo sukakties proga:

Vitalijū Petrošų (dirba nuo 2007-03-02) — elektrokrautuvo vairuotoją;
Viliją Bladžinauskaitę (dirba nuo 2007-03-19) — laborantę (UAB „NTL“);
Almą Poškienę (dirba nuo 2007-03-01) — mikrobiologę (UAB „NTL“);
Dainių Ruką (dirba nuo 2007-01-03) — projektų vadovą (UAB „BMVK“);
Loretą Kiulienę (dirba nuo 2007-03-16) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

5 metų darbo sukakties proga:

Silvą Gečienę (dirba nuo 2012-03-28) — gamybos darbininkę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Dianą Overlingienę (dirba nuo 2012-03-29) — gamybos darbininkę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Kristiną Stulpinienę (dirba nuo 2012-03-29) — gamybos darbininkę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Agnę Zajac (dirba nuo 2012-03-27) — gamybos darbininkę (ABF „Šilutės Rambynas“).

„Žemaitijos pieno“ produktams — net aštuoni apdovanojimai per dieną

(Atkelta iš 5 psl.)

Ir tai dar ne visas. ŽEMAITIJOS prekės ženklas šiųmetiame konkurse „Metų prekės ženklas“ pelnė apdovanojimą už inovacijas pieno kategorijoje.

Taip pat laimėtas internetų simpatijų prizas. Balsuodami verslo naujienų portalo vz.lt, skaitytojai rinko savo simpatijų prekės ženklą, kuris, jų nuomone, vertas geriausiojo titulo šiemet.

Į „Verslo žinių“ kartu su tyrimų bendrove „Nielsen“ rengiamą „Metų prekės ženklo 2016“ konkurso finalą pateko 34 prekių ženklai iš keturių greitai vartojamų produktų kategorijų (angl. FMCG): maisto produktų ir bakalėjos, gėrimų, asmens higienos ir namų ūkio priežiūros priemonių. Svarbiausias pir-

minis atrankos rodiklis — 2016 m., palyginti su ankstesniais, augę pardavimai Lietuvoje. Pirmame etape dalyvavo ir MAGIJA.

Priešpaskutiniame etape aršiausia kova vyko daugiausiai taškų surinkusioje poroje tarp ŽEMAITIJOS ir OHO, kovojusiems taškas į tašką. Tačiau ŽEMAITIJOS, socialiniame tinkle „Facebook“ pasitelkusi „Radistus“ Joną Nainį ir Rolandą Mackevičių, kvietusius atiduoti balsą už šį prekės ženklą, išsiveržė į priekį ir pateko į paskutinįjį etapą, kuriame susikovė su DADU prekės ženklu. Radistai mėgsta ŽEMAITIJOS kefyra ir kefyro kokteiliumi, skatina jaunąją kartą vartoti sveikus, kokybiškus produktus, tad mielai sutiko pagelbėti.

Konkurso nugalėtojai paskelbti metinėje rinkodaros ir reklamos profesionalų konferencijoje „Password 2017 m.“.

Pusfinalis buvo labai sunkus, tad, norint surinkti dar daugiau balsų finale, reikėjo itin susitelkti ir panaudoti visas savo pastangas. Milžinišką indėlį įnešė „Žemaitijos pieno“ darbuotojai. Finale ŽEMAITIJOS surinko net 2445 balsus.

Džiaugiamės, kad produkcija yra puikiai vertinama, dėkojame pirkėjams už ištikimybę ir ketiname toliau džiuginti kokybiškais gaminiais.

Taip pat dėkojame visiems „Žemaitijos pieno“ darbuotojams už vienybę — tai puiki komanda, galinti dėl įmonės ir joje gaminamų produktų padaryti labai daug.

KODĖL LEDAI?

1. ANGINOS PRIEŠAS
Nuo seno gydytojai pataria mėgautis ledais ir **grūdinti gerklę.**

2. LAIMĖS HORMONAS
Leduose yra natūralaus laimės hormono - **serotonino.**

3. GARDUS DESERTAS
Tinka kokteiliams, prie šilto pyrago ir kitiems **desertams!**

Skaniausių atostogų ledai!

baltoji varnelė

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
 Luokės g. 73, LT-87140 Telšiai, Lietuva.
 Tel.: +370 444 22391, faksas +370 444 69210.
 El.paštas: LPUA.info@gmail.com www.lpu.lt

Redakcinė kolegija:
 Rigilda Baniėnė
 Irena Baltrušaitienė
 Mindaugas Čėjauskas
 Justė Grybinaitė

Spausdina Šiaulių „Titnago“ spaustuovė.
 2 sp. l. Leidžiamas
 nuo 1995 09 23, kartą per mėnesį.
 Tiražas 3000 egz.

Dar daugiau naujienų
 ir elektroninė parduotuvė
www.dziugashouse.lt

Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką,
 kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, ISSN 1648-777X
 galite kreiptis tel. +370 444 22391,
 el. paštu: lpu.info@gmail.com

www.lpu.lt

